

Sygn. akt VI U 1528/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Radomiu VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie

Przewodniczący SSO Jarosław Łuczaj

Protokolant sekr. sąd. Marta Gackiewicz

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2015 roku w Radomiu

sprawy J. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. Z. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 29 maja 2013 roku, znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje J. Z. prawo do emerytury z dniem 30 kwietnia 2013 roku.

Sygn. akt VI U 1528/13

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 8 sierpnia 2013 roku J. Z. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 29 maja 2013 roku w sprawie odmowy przyznania prawa do emerytury, wnosząc o zmianę decyzji i ustalenie prawa do dochodzonego świadczenia. W uzasadnieniu podniósł, że decyzja organu rentowego jest dla niego krzywdząca i niezgodna ze stanem faktycznym. Wskazał, że jego matka posiadała gospodarstwo rolne położone w miejscowości B. już przed 1974 roku. Nadto podał, że pracował w warunkach szczególnych w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w R. (odwołanie – k. 3-4).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniesiono, że wnioskodawca nie udowodnił podstawowych przesłanek wymaganych ustawą, a stanowiących warunek nabycia prawa do świadczenia emerytalnego, tj. 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do ogólnego okresu ubezpieczenia pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w okresach od 14 lutego 1969 roku do 5 lipca 1971 roku, ponieważ z przedłożonego zaświadczenia Starostwa Powiatowego w R. z dnia 3 lutego 2012 roku wynika, iż A. Z. (matka wnioskodawcy) figurowała jako właścicielka gospodarstwa o powierzchni 4,7 ha od 1974 roku. Na dowód pracy w warunkach szczególnych wnioskodawca nie przedłożył żadnych świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach (odpowiedź na odwołanie – k. 6).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. Z. urodził się (...) (okoliczność bezsporna).

A. Z. – matka J. Z., od 18 marca 1967 roku była posiadaczką samoistną gospodarstwa rolnego położonego we wsi B.. Własność przedmiotowego gospodarstwa nabyła z mocy prawa z dniem 4 listopada 1971 roku, na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 października 1971 roku o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (dobrowolna umowa i akt własności ziemi – k. 47).

J. Z. zamieszkiwał razem z matką oraz częścią rodzeństwa w miejscowości B.. Jego ojciec zmarł w 1968 roku. J. Z. ukończył 16 lat w dniu(...)roku. Uczęszczał do szkoły podstawowej, po czym kontynuował naukę w dwuletniej szkole rolniczej. Chodził do niej pieszo z uwagi na niedużą odległość - ok. 1 km. Zajęcia lekcyjne odbywały się w godzinach od 8 do 14, zatem do domu wracał około godziny 15. Pracę w gospodarstwie w dni pobierania nauki wykonywał rano oraz po powrocie ze szkoły. Wszystkie prace przy prowadzeniu gospodarstwa rolnego J. Z. wykonywał z dwoma braćmi i matką, która nie pracowała zawodowo. W gospodarstwie poza uprawą roli, m.in. pszenicy, żyta, jęczmienia i ziemniaków, zajmowano się hodowlą zwierząt, tj. krów, świń, konia oraz kur. Gospodarstwo nie posiadało specjalistycznych maszyn rolniczych. Wszystkie prace wykonywane były za pomocą urządzeń ręcznych, tj. sieczkarni, młockarni oraz doczepianych do konia, tj. pługą, bron, sprzężyny. J. Z. zajmował się obrządkiem zwierząt, tj. rznął sieczkę, wyprowadzał i doił krowy, karmił zwierzęta. Wykonywał również prace w polu, tj. orał, kosił, młócił, zwoził zboże w czasie żniw i siano, a także brał udział w sadzeniu ziemniaków i wykopkach. W okresie zimowym obrządkował zwierzęta, a także młócił zboże. W okresie szkolnym praca w gospodarstwie zajmowała mu około 5 godzin każdego dnia, przy czym w sezonie letnim nasilonych prac w polu pracował dłużej. J. Z. pracował w gospodarstwie rolnym od (...) roku, tj. od chwili ukończenia 16 roku życia, do 5 lipca 1971 roku, po czym podjął zatrudnienie w Kółku Rolniczym w B. (zaświadczenie Starostwa Powiatowego w R. – k. 34, zeznania i informacyjne wyjaśnienia wnioskodawcy – zapis płyty CD – k. 18 i 97, zeznania świadków W. Z. i S. Z. – zapis płyty CD – k. 57).

J. Z. uzyskał prawo jazdy kategorii T w dniu 6 września 1971 roku (kopia prawa jazdy - k. 100).

W okresie od 6 lipca 1971 roku do 2 grudnia 1972 roku J. Z. był zatrudniony w Kółku Rolniczym w B. jako kierowca ciągnika. Następnie, od 6 marca 1973 roku do 31 sierpnia 1975 roku pracował w Kółku Rolniczym w T. na stanowisku traktorzysty, po czym w dniu 5 września 1975 roku zawarł umowę o pracę ze Spółdzielnią Kółek Rolniczych w K. na czas nieokreślony. Został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy ciągnikowego. Miał przydzielony ciągnik marki U., do którego były doczepiane urządzenia rolnicze, którymi wykonywał prace polowe, tj. orkę, kultywację, talerzowanie. W okresie zimowym świadczył usługi transportowe m.in. dla mleczarni, przedsiębiorstwa (...) i Zakładów (...), przewożąc różnorodne materiały, np. złom, cegły, płyty chodnikowe, kręgi izolacyjne i inne materiały budowlane. Przez cały okres zatrudnienia J. Z. wykonywał jedynie pracę kierowcy ciągnika. Pracował w 8-godzinny dzień pracy, jednak zwykle było to 10 godzin dziennie. Był zatrudniony do dnia 3 stycznia 1976 roku (świadczenia pracy w aktach ZUS dot. renty inwalidzkiej, umowy o pracę w aktach osobowych – k. 29, zeznania i informacyjne wyjaśnienia wnioskodawcy – zapis płyty CD – k. 18 i 97, zeznania świadków J. K. i J. W. (1) – zapis na płycie CD – k. 57).

W dniu 26 maja 1976 roku J. Z. zawarł umowę o pracę z Przedsiębiorstwem (...) - R. Oddział W R. na czas nieokreślony. Został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pomocnika maszynisty, zaś po uzyskaniu uprawnień do obsługi koparki jednonaczyniowej do 0,6 m³, tj. od 1 lipca 1977 roku objął samodzielne stanowisko operatora takiej koparki. Przedsiębiorstwo świadczyło usługi melioracyjne, tj. kopanie stawów, oczyszczanie zalewów. J. Z. był operatorem koparki gąsienicowej typu KM 29. Pracę zaczynał o godzinie 7. Pracował również zimą przy oczyszczaniu stawów. Był zatrudniony do 31 sierpnia 1978 roku (..... - k. 92-93, kserokopia umowy o pracę i angażu w aktach osobowych – k. 33, kserokopia świadectwa pracy w aktach osobowych – k. 33, zeznania i informacyjne wyjaśnienia wnioskodawcy – zapis płyty CD – k. 18 i 97, zeznania świadka S. H. – zapis na płycie CD – k. 72).

W dniu 21 października 1978 roku J. Z. zawarł umowę o pracę z Przedsiębiorstwem (...) w R. na 2-tygodniowy okres próbny, a następnie na czas nieokreślony. Został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku maszynisty koparki. Obsługiwał koparkę typu „O.”. Pracował na budowach i przy remontach budynków różnych zakładów pracy. Zajmował się również ładowaniem węgla i koksu. Był zatrudniony do 19 marca 1979 roku (umowy o

pracę w aktach osobowych – k. 38, świadectwo pracy w aktach osobowych – k. 38, zeznania i informacyjne wyjaśnienia wnioskodawcy – zapis płyty CD – k. 18 i 97, zeznania świadka M. M. – zapis na płycie CD – k. 72).

W okresie od 2 kwietnia 1979 roku do 31 września 1982 roku J. Z. był zatrudniony w Spółdzielni Budowlano- (...) w R. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku operatora koparki. Spółdzielnia zajmowała się budową oraz remontami budynków mieszkalnych. J. Z. był operatorem koparki typu „O.”, którą wykonywał wykopy, a także ładował piasek, gruz. Zimą ładował ziemię do wywozu. Pracował co najmniej 8 godzin dziennie (świadectwo pracy – k. 7 akt ZUS dot. renty inwalidzkiej, zeznania i informacyjne wyjaśnienia wnioskodawcy – zapis płyty CD – k. 18 i 97, zeznania świadków J. W. (2) i E. Ł. – zapis na płycie CD – k. 72).

W dniu 1 października 1982 roku J. Z. zawarł umowę o pracę ze Spółdzielnią Mieszkaniową (...) w R. na czas nieokreślony. Został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy-operatora koparki. W zakładzie była jednak koparka typu „O.”, którą obsługiwał J. Z.. Jego praca polegała na kopywaniu dołów, równaniu terenu, a zimą zajmował się także odśnieżaniem, doczepiając do pojazdu pług. Pracował od 7 do 15, a często także w wymiarze szerszym. Był zatrudniony do 31 stycznia 1989 roku (umowa o pracę w aktach osobowych – k. 11, świadectwo pracy w aktach osobowych – k. 11, zeznania i informacyjne wyjaśnienia wnioskodawcy – zapis płyty CD – k. 18 i 97, zeznania świadków A. K. i S. S. – zapis na płycie CD – k. 18).

W okresie od 15 maja 1995 roku do 31 maja 1997 roku J. Z. był zatrudniony w (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy-operatora, przy czym od 1 października do 31 grudnia 1995 roku pracował jako ładowacz, zajmując się czyszczeniem terenu przy ul. (...) w R.. J. Z. był jedynym operatorem koparki typu „O.”. Wykonywał wszelkie prace ziemne, tj. kopał rowy pod fundamenty, pracował przy wyburzaniu budynków, ładował gruz na przyczepy. Pracował w godzinach od 7 do 15 (umowa o pracę, pismo z dnia 2 października 1995 roku, świadectwo pracy w aktach osobowych – k. 31, zeznania i informacyjne wyjaśnienia wnioskodawcy – zapis płyty CD – k. 18 i 97, zeznania świadka Z. M. – zapis na płycie CD – k. 72).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku poz. 748), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy.

Zgodnie natomiast z ust. 2 przytoczonego wyżej artykułu emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych, według art. 184 jest, więc spełnienie przed dniem 1 stycznia 1999 roku wyłącznie przesłanki stażu. Brak w tym przepisie przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. dożycia wieku emerytalnego na dzień 31 grudnia 2007 roku) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32, 33, 39 i 40 również po dniu 31 grudnia 2007 roku oraz nie przystąpieniu do OFE (tak np. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2007 roku, II UZP 14/06).

Natomiast zgodnie z art. 32 ust.1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1). Za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Art. 32 ust. 4 stanowi zaś, że wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym w ust. 1 i 2 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Zatem zastosowanie będą miały przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Przepisy § 3 i 4 wymienionego rozporządzenia określają warunki, od których spełnienia zależy uzyskanie wcześniejszej emerytury. Są to: okres zatrudnienia wynoszący dla mężczyzn 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A i osiągnięcie wieku emerytalnego 60 lat dla mężczyzn.

Poza sporem w sprawie niniejszej pozostaje, że wnioskodawca osiągnął wiek emerytalny 60 lat i nie jest członkiem OFE. Sprawą sporną pozostawało ustalenie, czy wnioskodawca osiągnął 25-letni ogólny staż pracy oraz czy wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A wyżej powołanego rozporządzenia w wymiarze co najmniej 15 lat i czy staże te osiągnął przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, przede wszystkim zeznań wnioskodawcy świadków W. Z. i S. Z., Sąd ustalił, że J. Z. w okresie od 14 lutego 1969 roku do 5 lipca 1971 roku (2 lata, 4 miesiące i 21 dni) pracował w gospodarstwie rolnym matki położonym w B.. Gospodarstwo to o areale niespełna 5 ha było gospodarstwem różnorodnym, niezmechanizowanym, wymagającym także prac związanych z hodowlą inwentarza żywego, tj. krów, świń, konia, kur. Cały ciężar prowadzenia gospodarstwa spoczywał na odwołującym się, jego dwóch braciach i matce, gdyż pozostali trzej bracia bądź pracowali zawodowo, bądź pobierali naukę, nie zamieszkując w domu rodzinnym. Wnioskodawca wykonywał wszelkie niezbędne prace w gospodarstwie rolnym, tj. uprawiał pole i obrządział inwentarz żywy. Łącznie prace te obejmowały wymiar czasowy 5-6 godzin dziennie, a w sezonie nasilonych prac rolnych, tj. w okresie żniw, był to wymiar daleko szerszy. Przyjmując powyższe ustalenia Sąd oparł się na zeznaniach samego skarżącego, jak i świadków W. Z. oraz S. Z., będących jego braćmi. Podkreślić należy zarówno korelację tych zeznań, jak też wiarygodność świadków wynikającą z faktu zamieszkiwania i pracy razem z J. Z. w jednym gospodarstwie.

Zgodnie z ugruntowanymi poglądami judykatury osoba, która ubiega się o zaliczenie okresu pracy w gospodarstwie rolnym do stażu winna spełniać kryteria domownika określone w art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku poz. 704). Domownikiem jest zaś osoba bliska rolnikowi, która ukończyła 16 lat, pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym lub zamieszkuje na terenie jego gospodarstwa albo w bliskim sąsiedztwie oraz stale pracuje w tym gospodarstwie rolnym i nie jest związana z rolnikiem stosunkiem pracy. Nadto osoba taka winna wykonywać pracę w gospodarstwie rolnym w wymiarze nie niższym, niż połowa ustawowego czasu pracy pracowników, tj. minimum 4 godziny dziennie (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 2 lutego 1997 roku, II UKN 96/96, OSNP 1997/23/473, z dnia 13 listopada 1998 roku, II UKN 299/98, OSNP 1999/24/799, z dnia 18 lutego 1999 roku, II UKN 491/98, OSNP 2000/8/324, z dnia 10 maja 2000 roku, II UKN 535/99, OSNP 2001/7/650). Zauważyć przy tym należy, na co zwracał uwagę Sąd Najwyższy w uzasadnieniach swoich orzeczeń, iż stała praca w gospodarstwie rolnym nie polega na codziennym wykonywaniu czynności rolniczych, co ze względu na rozmiar gospodarstwa, sezonowość prac lub rodzaj produkcji może nie być w pewnych okresach konieczne, lecz polega na gotowości wykonywania pracy rolniczej, jeżeli sytuacja tego wymaga, a więc w tym wypadku na dyspozycyjności osoby pracującej w gospodarstwie rolnym, w wymiarze czasu pracy, za który uważa się wymiar co najmniej połowy pełnego wymiaru czasu pracy. W ocenie Sądu w powyższym okresie wnioskodawca wykonywał pracę w gospodarstwie rolnym rodziców spełniając wskazane ustawą kryteria.

Zaznaczyć należy, że matka wnioskodawcy nabyła posiadanie gospodarstwa rolnego na podstawie nieformalnej umowy z 1967 roku, co wynika z akt dotyczących wydania na jej rzecz aktu własności ziemi. Wtedy też zaczęła je uprawiać. Z kolei sam akt własności ziemi ma charakter jedynie deklaratoryjny, tj. stwierdzający stan, jaki zaistniał z mocy samego prawa z dniem 4 listopada 1971 roku.

Analiza materiału dowodowego pozwala także stwierdzić, iż w okresach od 6 lipca 1971 roku do 2 grudnia 1972 roku w Kółku Rolniczym w B., od 6 marca 1973 roku do 31 sierpnia 1975 roku w Kółku Rolniczym w T., od 5 września 1975 roku do 3 stycznia 1976 roku w Spółdzielni Kółek Rolniczych w K., od 1 lipca 1977 roku do 31 sierpnia 1978 roku w Przedsiębiorstwie (...) - R. Oddział w R., od 21 października 1978 roku do 19 marca 1979 roku w Przedsiębiorstwie (...) w R., od 2 kwietnia 1979 roku do 31 września 1982 roku w Spółdzielni Budowlano- (...) w R., od 1 października 1982 roku do 31 stycznia 1989 roku w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w R. oraz od 15 maja 1995 roku do 30 września 1995 roku i od 2 stycznia 1996 roku do 31 maja 1997 roku w (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. - J. Z. wykonywał prace w szczególnych warunkach w zakresie uprawniającym do nabycia uprawnień do wcześniejszej emerytury, tj. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Pamiętać należy o tym, że aby wykazać prawo do wcześniejszego świadczenia emerytalnego konieczne jest wykazanie, że wyłącznie prace określone w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze były wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu, tj. w ramach 8-godzinnego dnia pracy i w ramach obowiązującego tygodniowego czasu pracy w danym okresie. Tylko konkretne stanowiska, które są przypisane poszczególnym działom wykazu A załącznika do rozporządzenia, mogą być traktowane jako praca w warunkach szczególnych i tylko te okresy zatrudnienia uprawniają do niższego wieku emerytalnego.

W niniejszej sprawie, w zakresie wykonywanych przez wnioskodawcę prac, zastosowanie znajdują działy V i VIII wspomnianego wyżej wykazu szczegółowo określające prace w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych oraz w transporcie i łączności, stanowiące podstawę do uznania, iż praca wykonywana była w warunkach szczególnych, a w konsekwencji skutkujące przyznaniem prawa do emerytury. O tym czy charakter pracy wnioskodawcy kwalifikuje ją jako wykonywaną w warunkach szczególnych, rozpatrywać ją należy pod kątem prac określonych w w/w działach przedmiotowego wykazu, tj. dział V, poz. 3, tj. prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych oraz dział VIII, poz. 3, tj. prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych. Z akt osobowych J. Z. oraz jego dokumentów pracowniczych znajdujących się w aktach pozwanego organu z poszczególnych zakładów pracy wynika, że w powyższych okresach zatrudnienia J. Z. wykonywał bądź pracę kierowcy ciągnika (traktorzysty) – Kółko Rolnicze w B., Kółko Rolnicze w T. i Spółdzielnia Kółek Rolniczych w K., bądź operatora koparko-ładowarki – Przedsiębiorstwo (...) - R. Oddział w R., Przedsiębiorstwo (...) w R., Spółdzielnia Budowlano- (...) w R., Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w R. oraz (...) Sp. z o.o. w R..

Jako kierowca ciągnika świadczył prace polowe dla rolników. W tym celu miał przydzielony ciągnik marki U., do którego były doczepiane urządzenia rolnicze, którymi wykonywał prace polowe, tj. orał, kultywował, talerzował. W okresie zimowym świadczył usługi transportowe dla firm, przewożąc różnorodne materiały, tj. złom, cegły, płyty chodnikowe, kęgi izolacyjne i inne artykuły budowlane. Posiadał przy tym stosowne uprawnienia, tj. prawo jazdy kategorii T. Charakter wykonywanej przez niego pracy potwierdzili nadto świadkowie J. K. zatrudniony w SKR w K. w latach 1974-1976 jako kierowca ciągnika oraz J. W. (1) zatrudniony tam w latach 1972-1987 jako kierowca ciągnika – współpracownicy wnioskodawcy w spornych okresach zatrudnienia, którzy zgodnie wskazali, że J. Z. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał w warunkach szczególnych pracę kierowcy ciągnika.

Pracując na stanowisku operatora koparko-ładowarki KM 29 oraz „O.”, odwołujący wykonywał wszelkie prace ziemne i załadowcze, tj. kopanie stawów, oczyszczanie zalewów, ładowanie węgla, koksu, piachu, gruzu, kopanie dołów, równanie terenu. W sezonie zimowym zajmował się także odśnieżaniem doczepionym do maszyny pługiem. Uprawnienia do obsługi koparek skarżący posiadał od 1 lipca 1977 roku. Charakter wykonywanej przez niego pracy potwierdzili świadkowie A. K. zatrudniony w Spółdzielni (...) od 1984 roku jako pracownik ogólnobudowlany, S. S. zatrudniony tam od 1986 roku jako elektryk, S. H. – zatrudniony w (...) w R. w latach 1977-1995 jako operator spycharki, M. M. – zatrudniony w (...) w R. w latach 1974-1991 jako operator dźwigu, J. W. (2) – zatrudniony w

Spółdzielni Budowlano- (...) w R. w latach 1980-1988 jako kierowca, E. Ł. – zatrudniony w Spółdzielni Budowlano- (...) w R. w latach 1979-1989 jako kierowca oraz Z. M. – zatrudniony w (...) w R. w latach 1995-1996 jako kierowca – współpracownicy wnioskodawcy w spornych okresach zatrudnienia, którzy zgodnie wskazali, że J. Z. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał w warunkach szczególnych pracę operatora koparko-ładowarki.

Sąd nie zakwalifikował do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia: od 26 maja 1976 roku do 30 czerwca 1977 roku w Przedsiębiorstwie (...) - R. Oddział w R. na stanowisku pomocnika maszynisty (operatora), kiedy to skarżący nie posiadał uprawnień do obsługi maszyn budowlanych, przyuczał się do pracy operatora, zatem nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a także od 1 października do 31 grudnia 1995 roku w (...) Sp. z o.o. w R. na stanowisku ładowacza, bowiem charakter świadczonej wówczas pracy polegający na czyszczeniu terenu nie został ujęty w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku, który enumeratywnie wymienia prace wykonywane w warunkach szczególnych.

Niezależnie od powyższego nie ulega wątpliwości, że okresy zakwalifikowane przez Sąd jako praca w warunkach szczególnych, są wystarczające do przyznania skarżącemu prawa do dochodzonego świadczenia.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach niniejszej sprawy, aktach rentowych pozwanego organu oraz aktach osobowych wnioskodawcy, których prawdziwość i rzetelność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej wiarygodności z urzędu. Podstawę ustaleń Sądu stanowiły także zeznania świadków W. Z., S. Z., J. K., J. W. (1), A. K., S. S., S. H., M. M., J. W. (2), E. Ł. i Z. M., bowiem jako osoby obce, nie zainteresowane wynikiem postępowania, a także zatrudnione w spornych okresach w tych samych zakładach pracy, w ocenie Sądu zasługują na walor wiarygodności, tym bardziej, że ich zeznania razem z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym wyjaśnieniami wnioskodawcy, tworzą spójną i logiczną całość.

Wobec powyższego Sąd uznał, że J. Z. wykazał, iż posiada 25-letni ogólny okres ubezpieczenia oraz przepracował w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy 17 lat i 6 miesięcy. Spełnione więc zostały przesłanki określone w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W myśl art. 129 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Wniosek w przedmiotowej sprawie wpłynął do organu rentowego (...) roku, a wiek 60 lat wnioskodawca osiągnął w dniu (...) roku. Zatem w sprawie niniejszej prawo do emerytury przysługuje od dnia (...) roku.

Biorąc powyższe pod uwagę, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.